

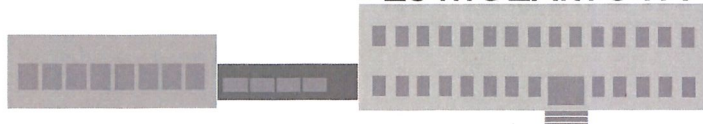

Bejby Koktejl

1. ČÍSLO
11. ROČNÍK - 2020/2021
7.10.2020

ZŠ MOZARTOVA

úvodní slovo

Zdravíme všechny čtenáře!

OBSAH

Milí čtenáři,

vítejte v 1. čísle 11. ročníku BejbyKoktejlu. Tento časopis píší děti z prvního stupně. Po výpadku červnového čísla v minulém ročníku, který způsobil koronavirus, jsme opět zde. Doufáme, že spolu ve škole strávíme hodně času, že se nám vyhne karanténa i zavírání škol.

Začal nový školní rok. 1.září přišlo do školy přes 50 nových prvňáčků do dvou prvních tříd. Ty učí paní učitelky Hana Houšková a Ivana Svobodová. Přivítání proběhlo netradičně v atriu, aby se slavnostního okamžiku mohli zúčastnit i rodiče. Ti kvůli bezpečnostnímu koronavirovému opatření do školy nemohli. Na poslední chvíli nám ukázalo počasí přívětivou tvář, společné přivítání proběhlo a nikdo nezmoknul.

Máme novou paní učitelku na I.stupni. Jmenuje se Marcela Hádková a učí třídu 4.B. Nové máme také 4 paní asistentky. Jsou to Lucie Papoušková v 1.A, Ngoc Hue Nguyenová ve 2.B, ve 3.A Adéla Šťovíčková a Jana Jakubů ve 4.C. Ať se vám na Mozartovce líbí!

**Přejeme všem úspěšný školní rok
2020 - 2021.**

**Obrázek na titulní stránce namalovala
Kája Hojďová ze 4.B.**

Mission Zero	2
Mission Zero	3
Prvňáčci	4
Druháci - Čtenářský strom	5
Druháci - Matyáškův deník	6
Druháci - Eliščin deníček	7
O statečném Budulínkovi	8
O šipkové Karkulce	9
Prázdninový deník	10
Zvířátka	11
Pětiletá princezna	12
Vincent van Gogh 3.A	13
Lapbook Naš svět 3.B	14
Lapbook Naš svět 3.B	15
Jak čteme ve 3.B	16
Jak čteme ve 3.B	17
Třída 3.A a její loď Perla	18
Lesní program	19
Ekoprogram Můj strom	20
Můj strom	21
Můj strom	22
Z prázdninových deníčků	23
Z prázdninových deníčků	24
Z prázdninových deníčků	25
Barvy podzimu	26
Barvy podzimu	27
Star Wars	28
Výroba husitských zbraní	29
Moje indická svatba	30
Moje indická svatba	31
Moje indická svatba	32
Kvízoviny	33
Vtípky	34

Mission Zero je projekt ESA Education, který nabízí dětem úžasnou příležitost - napsat jednoduchý program, který se spustí astronautům na ISS.

Není potřeba žádné speciální vybavení ani kódovací dovednosti.

Pracuje se podle pokynů a všechny zapojené týmy mají jistotu, že budou jejich programy spuštěné ve vesmíru.

CO JE TO VLASTNĚ ISS?

ISS (mezinárodní vesmírná stanice) je v současné době jediná trvale obydlená vesmírná stanice. První díl stanice, modul Zarja, byl vynesena na oběžnou dráhu 20. listopadu 1998. Od 2.11. 2000, kdy na stanici vstoupila první stálá posádka, je trvale obydlena. Stanice je umístěna na nízké oběžné dráze Země ve výšce kolem 400 km. Při průměrné rychlosti 7 700 m/s (27 720 km/h) pak pravidelně obíhá Zemi s periodou cca 92 minut.

JAK VYPADÁ DEN NA ISS?

Průměrný den pro posádku začíná probuzením v 6:00 (UTC), následuje ranní toaleta, kontrola stavu stanice. Posádka posnídá, připraví se na denní práci, s řídicím střediskem upřesní denní program a po 8:00 začne s prací. Následuje cvičení, opět práce do 13:00, kdy začíná hodinová přestávka na oběd. Po obědě opět kosmonauti vystřídají cvičení (celkem 2,5 hodiny denně) s prací až do 18:55, kdy se sejdou na konferenci s řídicím střediskem nad programem na příští den, v 19:30 začíná večere, příprava jídla na příští den, kontrola systémů stanice, večerní osobní hygiena a od 21:30 se uloží do spacích pytlů.

zdroj Wikipedie

V minulém školním roce se celkem 7 týmů pustilo do programování zprávy, která by se přehrála ve vesmíru. Tým muselo tvořit 2 – 4 členů do 14 let. Děti napsaly krátký pozdrav, připojily obrázek a pohlídaly si, že se celá zpráva vejde do 30 sekund. Pak už stačilo zprávu odeslat a čekat, až se zpráva přehraje na Mezinárodní vesmírné stanici. Na začátku června jsme se dočkali – zprávy se opravdu během 1 minuty přehrály a všem zúčastněným přišly certifikáty. Můžete si je prohlédnout na nástěnce u schodů.

ZPRÁVY Z 15. 5. 2020

tým MilkCZ

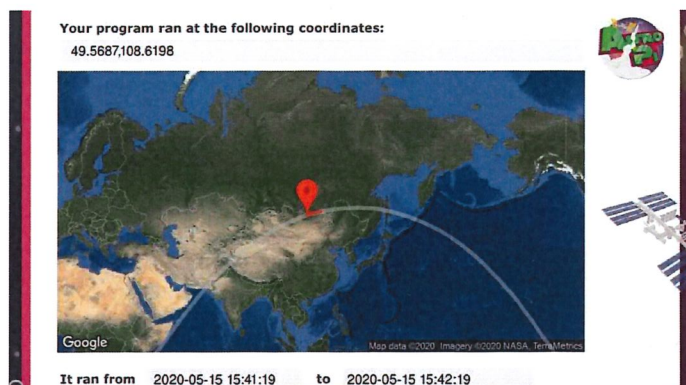
Daniel Stehlík 5.A, Ivo Viktor 5.C,
čas: 14:20, místo: Tichý oceán

tým Unicorn

Tereza Semrádová, Barbora Sigmundová,
Marie Krykorková, Anna Solfronková 5.A
čas: 15:41, místo: Čína

tým AppleTown

Adam Zázvorka 5.A, Markéta Běhounková 6.B
čas: 17:30, místo: Tichý oceán

ZPRÁVY Z 16. 5. 2020

tým Girls

Viola Hojsáková 5.B, Agáta Viktorová 5.C, Barbora Solfronková 5.A
čas: 01:25, místo: Indický oceán

tým Star Wars

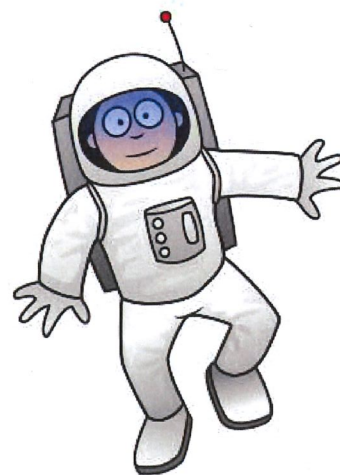
David Staněk 1.A, Jan Hercog 1.A, František Rubík 2.B
čas 02:45, místo: Středozemní moře

tým MinionsCZ

Dominik Volek 5.A, Viktor Dudek 5.A
čas: 04:11, místo: Atlantický oceán

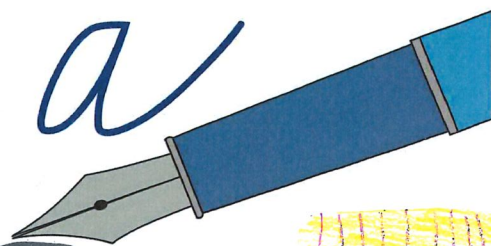
tým Apple-Minions

Ondřej Šenk 5.A, Markéta Malátová 5.A, Oliwia Maňkovska 5.A
čas: 05:03, místo: pobřeží Austrálie

prvňáci

a

MAREK PFEFFER 1.B

ZLATA RYBKO,
SPLŇ MI,
PRÁNÍ 1.B

ANNA ROKOSOVÁ 1.B

ŠTĚPÁNKA NOVOTNÁ 1.B

POHÁDKA O VELIKÉ ŘEPĚ 1.A

ANNA KRISTOVÁ 1.A

DAN LINKE 1.A

druháci

ČTENÁŘSKÝ STROM 2.B.

V první třídě jsme se naučili číst a rádi čteme nové knihy.

Ve třídě máme nově náš „Čtenářský strom“.

Každý z nás si může za svou přečtenou knihu nalepit na strom lísteček o knize.

MATYÁŠKŮV DENÍK

2. prázdninový týden

Moje zážitky: Praha

templey - kročky
Masarykův dům
Petrín
Pražský hrad
Karlův most
Čerkeš, Zoo, náplavka
Stadion Slavie

Nejhezčí den v týdnu: pondělí

6. prázdninový týden

Moje zážitky: výlet v Jizerských:

Jmčarova 847m, Jizerská 1122m,
Krajpa 990m, na Cihadle
975m, Polední kameny 1006m
Trutavské Cimbuří 900m
celkem jsme šli 15,5 km.
Hrad v Kokoříně, Lázně
Běláhoř, Hrad Koz

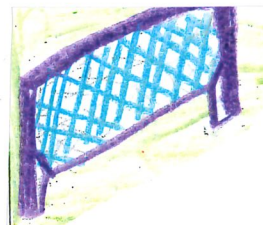
ZAVADIL Matyáš 2.A

4. prázdninový týden

Moje zážitky: běhání s mamí-
nkou, fotbal s kama-
radem Rendou, kou-
pání v bazénu u babičky
pro ji šel na kolo-
běže s Rendou a stre-
jdou

3. prázdninový týden

Moje zážitky: fotbalové
turníky s tatou,
fotbal s klukama,
běhání s mamkou
okolo přehrady,
oslava narozenin,
grilovačka a koupá-
ní v bazénu

6

ELIŠČIN DENÍČEK

5. prázdninový týden

Moje zážitky: Byla jsem:
na rozhledně
Bramberk, Královka
a Černá Studnice,
lanovkou na Obřím
sudu na Jakovníku
Javorníku a vlakem
v Kyslicích. 😊

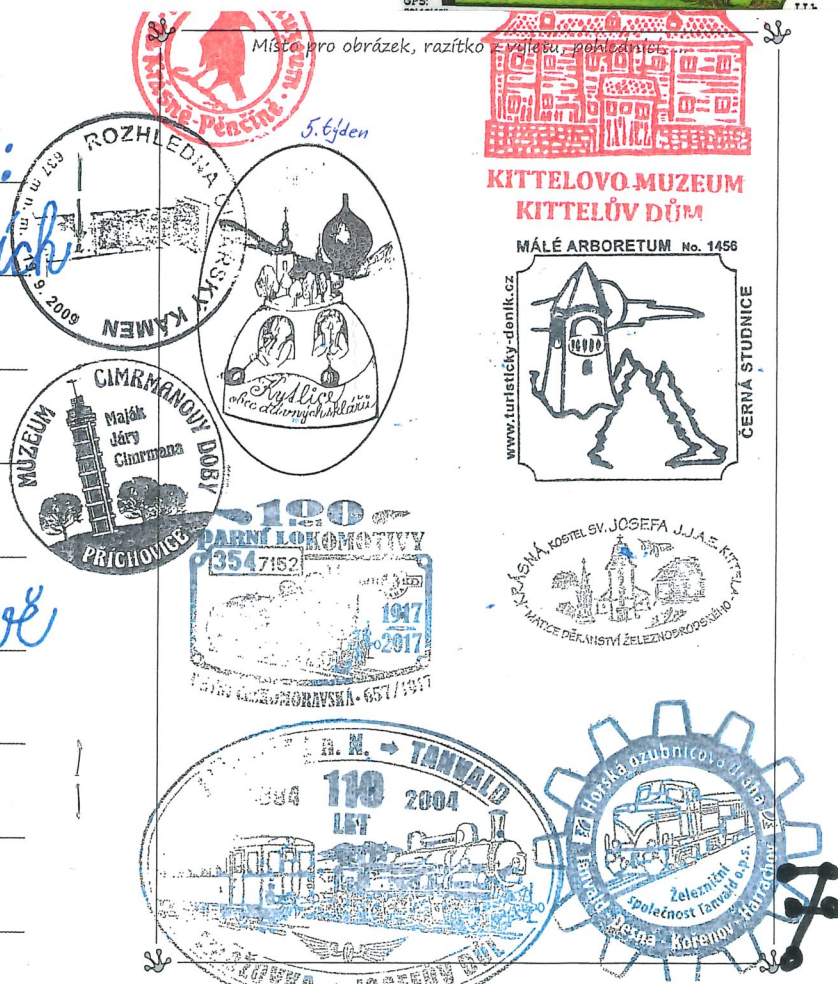
Nejhezčí den v týdnu: všechny

6. prázdninový týden

Moje zážitky: Byla jsem:
na Proseči, Milířích
na rozhledně, na
Černé Studnici, v
Kittlově muzeu,
vlakem v Kořenově
a na Májáku J.
Cimrmana. 😊

Nejhezčí den v týdnu: všechny
KRÁLOVÁ Eliška 2.A

O STATEČNÉM BUDULÍNKOVI

Žil byl jednou jeden statečný a silný
Budulínek, který rád jedl hrášek.

Jednoho dne se dozvěděl, že strašlivý
drak Pepíček unesl jeho oblíbenou lišku.

Budulínek nasedl na koně a v boji zabil
draka Pepíčka mečem.

Vzal si lišku za manželku a žili
spolu šťastně až do smrti.

BENDOVÁ Stella 2.A

O ŠÍPKOVÉ KARKULCE

Žila byla Červená karkulka, která
bydlela ve zlatém zámku na vysokém kopci.

Jednoho dne se píchla o trn
růže a usnula na 100 let.

Vlk na ni čekal v lese. Protože dlouho
nešla, šel ji zachránit. Prokousal se
šípkovým keři až k ní.

Políbil Karkulku a ona se probudila.
Byla velká svatba a vlk mohl sníst
všechno, co bylo v košíčku.

Moje zážitky: Byly jsme v lese a našly jsme úplně hub a jednoho papouška.

DANIČEK Jakub 2.A

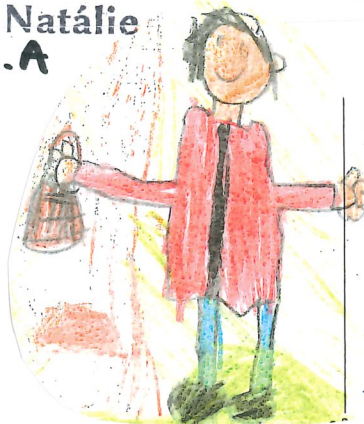
Moje zážitky: Chodili jsme na koule, koupali se, jezdili na kole, spali na zahradě a u babičky a dědy.

VANCL Lukáš 2.A

Prázdninový deník

Chodili jsme na zahradu, skákala jsem na trampolině a koupala jsem se u Ječnůvek v bazénu.

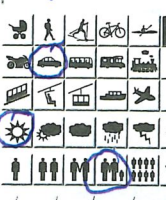
COMPELOVÁ Natálie 2.A

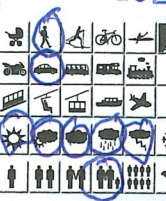
4.8.202

5.8.2020

1.-9.8.2020

Skanzén je rekonstrukcí keltského města z mladší doby železné (2.-1. století př. n. l.). V takovém městě ve své době žilo několik set až tisíc obyvatel.

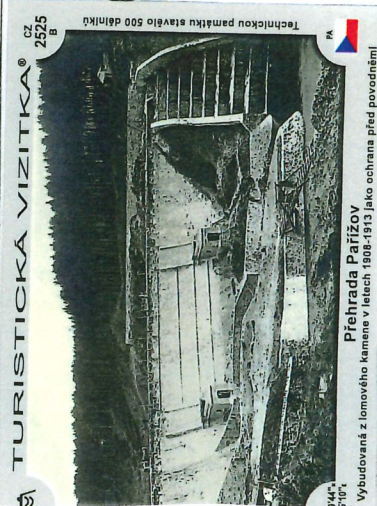
Všechny velké stavby (zejména obytné domy) mají svoji předlohu v archeologických nálezech.

Klíčovitá vstupní brána do areálu je součástí mohutného opevnění. Jedná se o rekonstrukci opevnění opírá o Českých Lhotičích.

Vnitřní zástavbu skanzenu tvoří 29 stavení rozdělených do 6 dvorů.

V každém dvorci se nachází hlavní obytný dům a stavení, která Kelty potřebovali v každodenním životě - polozemnice, železné dílny, přístřešky rozličného druhu a hospodářská stavení (sýpky, chlévy).

Země Kelto

10

BENDOVÁ Stella 2.A

O MÉM PEJSÁNKOVI

Byl jeden pejsánek a ten jako malý skočil do studny. Je moc šikovný a umí aportovat. Každé ráno ho venčím a kvůli tomu vstávám v 6. Jí po mně. Dojídá oběd. Je skvělý. Mám ho moc ráda.

Bára Adamová

BADI

Tohle je pes Badi. Bydlí u babičky. Když přijedeme, je rád, skáče po nás a líže nás. My ho zvedáme. Je bílej. Líže taky jeho hračku. Říkáme mu chlupáč. U babičky jsme Badiho vzali na první procházku. Miluju Badiho.

Míša Váradiová

KOČKA KAČENA

Kočka Kačena bydlí venku. My ji vždycky večer chodíme krmit. Je mazel. Bydlí s kocourem Bobešem. Ona si chce hrát, ale on nechce. Je bručoun. Krmíme je granulemi a konzervami. Honí se sem a tam a nedají pokoj. Spí kdekoliv. Kočky nesmí jít do domu, protože by tam udělaly binec.

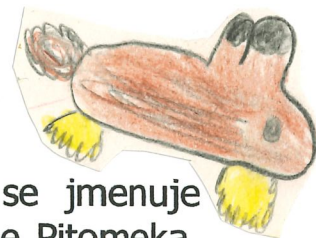
Stella Bendová

PITOMEK

Píšu o králíkovi, který se jmenuje Pitomek. U babičky máme Pitomeka. Je hrozně srandovní. Mám ho ráda. S babičkou ho jdu nakrmit.

Eliška Králová

AMOS

My máme doma ptáčka. Jmenuje se Amos. Má rád tucki. Kaká. Chodí do obýváku a hodně do kuchyně. Má na čele červenou skvrnu. Předvádí se.

Kubík Daníček

BERTÍK

Ahoj, jmenuju se Tom. Mám psa Bertíka. Bertík je vysoký. Rád štěká a spí. Máme ho už 2 roky. Vždycky když přijdu domů, Bertík skáče.

Tomášek Lacman

KNÍŽKA O KOCOUROVI

Žil byl mladý kocourek, jmenoval se Kuba. Je gaučák a můj mazel. Kuba má rád peříčka na tyčce. Táta vysává Kubu vysavačem. Kuba vrní, protože ho táta vysává. Kuba za sebou tahá bobky. Rád si večer hraje. Musíme na něj dávat pozor. Táta Kubu zlobí, ale máma ne. Jednou byl Kuba na parapetě a někdy je ve skříni.

Natálka Compelová

Pětiletá princezna

Byla máma a Marie se chystala na korunovaci. Ale její rodiče ji nemají, nedýchali co si s ní počneme její otec řekl:

korunovaci můjš mít až v

osmnácti letech.

Když rodiče viděli jak je malá, Marie smutná, řekli jí: dobře, budeš mít svou korunovaci.

Zasolame všechny své přátele, všechny připravíme a nachystáme. Bude to ale jen hra.

To se ale malá princezně nelíbilo a začala se vztekad. Na to se královští rodiče nemohli dívat a korunovaci uspořádali.

Le malá princezny se stala královna Marie.

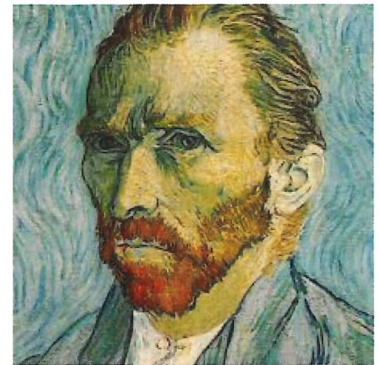

Vincent van Gogh 3.A

S p.učitelkou R.Houškovou jsme v hodině výtvarné výchovy odcestovali časem do doby Vincent van Gogha.

Pole s havrany

Vincent van Gogh
malíř

Emma Slavíková 3.A

Nela Rájková 3.A

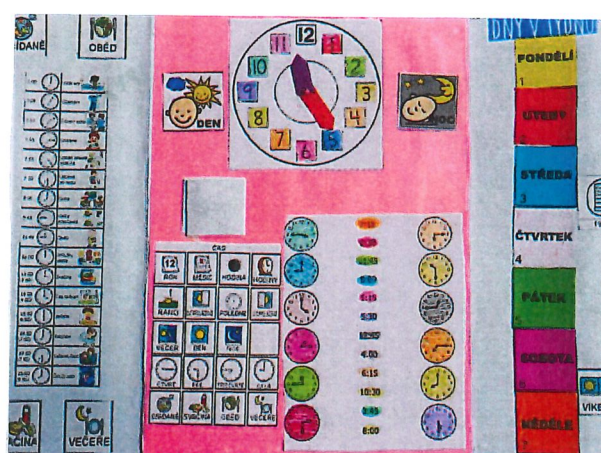
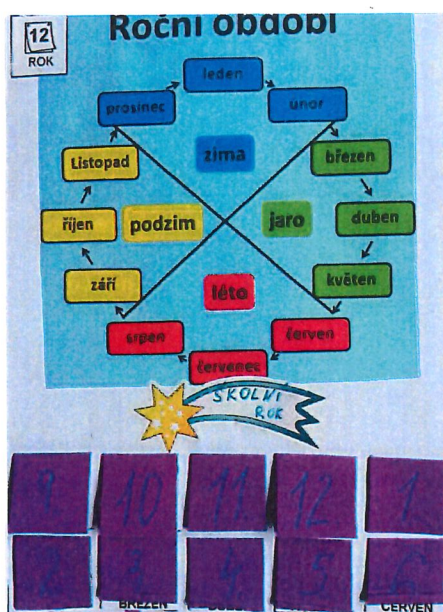
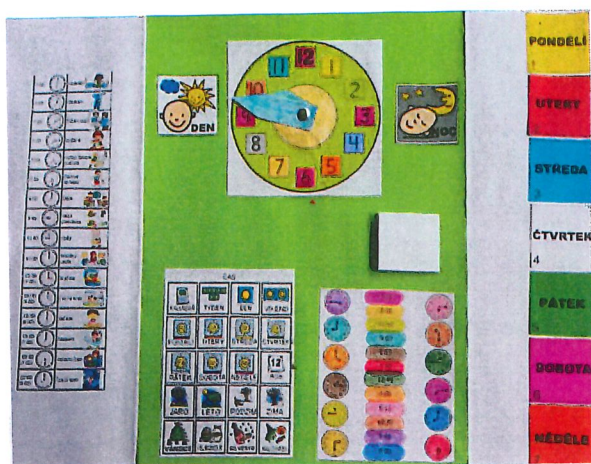

Tobiáš Vondrák 3.A

Kristýnka Malá 3.A

Tvoření Lapbooků na téma

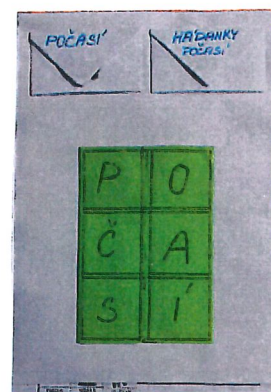
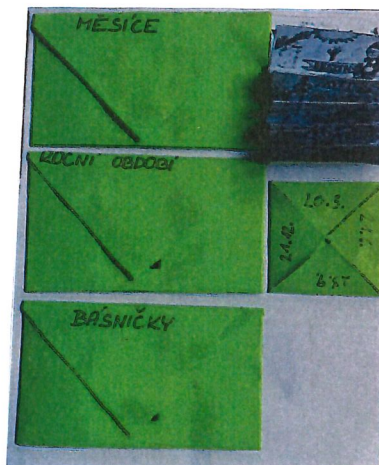

„NÁŠ SVĚT“ 3.B

Každý z nás tvořil svůj lapbook na téma NÁŠ SVĚT. Stříhali jsme pexesa, hráli domina, lepili různé skládačky, psali jsme návody ke hrám, které jsme vymysleli, recitovali básničky, vymýšleli hádanky, a procvičovali spoustu věcí, které jsme se zároveň i učili. Nakonec každý z nás natočil o svém lapbooku krátké video. Všechny nás to moc bavilo, tak kdy se do tvoření pustíte i vy?

Vaši třetáci ☺.

JAK ČTEME

Jméno: VLČKOVA KATEŘINA

ČTENÁŘSKÝ LIST

Název knihy: Chrytlík k moře lišce

Autor knihy: Josef Lada

Ilustrace: Josef Lada

Nakladatelství: Albatros

Rok vydání: 2017

Hlavní hrdina/hrdinové: liška

Stručný obsah knihy:

V hájovně žilo liščí mládě, které mu se nevedlo špatně. Od lidí se naučilo mluvit, psát i číst. Liška byla vyrostlá a chytla do světa. Byla nejen chytřá ale i vyznání, pustila se do největších věcí do legrace s lidmi.

Namaluj obrázek:

Proč jsem si knihu vybral: Čipčádkami, rajčím, rajčím

Co se mi v knize líbilo: Liščí povídky, lumpácké

Komu bych knihu doporučil/doporučila: Všem dětem

6/1

Jméno: TEREZA ZARADKOVÁ

ČTENÁŘSKÝ LIST

Název knihy: Alenka a Krakonoš

Autor knihy: Danka Šarková

Ilustrace: Danka Šarková

Nakladatelství: Amakila s.r.o.

Rok vydání: 2019

Hlavní hrdina/hrdinové: Alenka, Krakonoš, pes Lisi, kočky Masha a Dáša a velký pes Karel

Stručný obsah knihy:

Alenka a její pes Lisička odjíždí na celou dobu k babičce do Krakonoš. V kouzelné chaloupce na samém břehu ušlechtilé mamysle kočky Masha a Dáša a pes Karel, který musí všechno hlídat. Dáša moc klobí a bez pomoci ochránce hor Krakonoše, kdo jí, jak by dopadlo.

Namaluj obrázek:

Proč jsem si knihu vybral: líbí se mi Krakonoš

Co se mi v knize líbilo: světáčka

Komu bych knihu doporučil/doporučila: všem kamarádům

Jméno: Vanišová Andriška

ČTENÁŘSKÝ LIST

Název knihy: pan Tříška a slečna Pastelka

Autor knihy: Miloslav Jäger

Ilustrace: Miloslav Jäger

Nakladatelství: vydání čtenářů, Louka, Louka a Petr Věbořil

Rok vydání: 2008

Hlavní hrdina/hrdinové: pan Tříška, slečna Pastelka, pes Gam

Stručný obsah knihy:

Byl to pan Tříška, který měl rád komedie. Měl psa Gamu, který mu hodně časy gumoval. Jednou polkal slečnu Pastelku, která měla ráda všechno barvy. Pan Tříška si to líbil, ale se v ní začal psát. Barvy spolu začaly žít a měli svatbu.

Namaluj obrázek:

Proč jsem si knihu vybral: proč jsem si rába

Co se mi v knize líbilo: jak měl každý svoje mluvečko

Komu bych knihu doporučil/doporučila: malým dětem

Jméno: Enika Majocha

ČTENÁŘSKÝ LIST

Název knihy: Pověsti o hradech

Autor knihy: Marilena Džuravová

Ilustrace: Dagmar Jiránková

Nakladatelství: Edika

Rok vydání: 2019

Hlavní hrdina/hrdinové: Barbora, Marilena

Stručný obsah knihy:

Na hradech žily tři ženy, které se nenáviděly. Každá měla svůj dům a jiné věci. Všechny obdivovaly krásnou Barbora, a všichni byli jejími přáteli. Hrad Třebaž byl založen ve 14. století.

Namaluj obrázek:

Proč jsem si knihu vybral: Mam ráda hrady

Co se mi v knize líbilo: celý příběh

Komu bych knihu doporučil/doporučila: Kamarádům

16

Jméno: Tomáš Dvořák

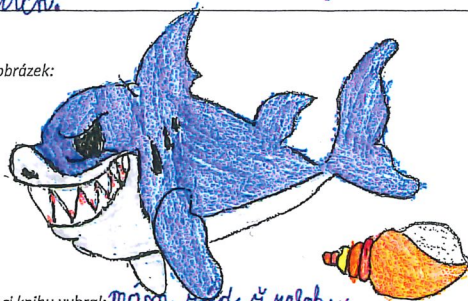
ČTENÁŘSKÝ LIST

Název knihy: Čraloci
 Autor knihy: Jonathan Lethbridge-Miller
 Ilustrace: knihy obsahuje fotografie
 Nakladatelství: Albatros nakladatelství s.r.o.
 Rok vydání: 2004
 Hlavní hrdina/hrdinové: Čraloci

Stručný obsah knihy:

Poslední povídky o nejzajímavějších dravcích
 čralocích. Každá kniha obsahuje smysly a schop-
 nosti těchto parvů, rekordy a jejich život.
 Samotické příběhy, legendy a zámy o
 čralocích.

Namaluj obrázek:

Proč jsem si knihu vybral: Mám rád čraloky
 Co se mi v knize líbilo: že viděl jsem a viděl čralocích
 Komu bych knihu doporučil/doporučila: každému

Jméno: LUZKA SEIFEROVÁ

ČTENÁŘSKÝ LIST

Název knihy: Žabí prince
 Autor knihy: Catherine Lukas
 Ilustrace: Joe Ewers
 Nakladatelství: Readers Digest Vyšehrad
 Rok vydání: 2009
 Hlavní hrdina/hrdinové: Princezna a žabák

Stručný obsah knihy:

Princezna se sešla s miškem a našel ho
 žabák. Chce se s ním seznámit a kamarádka
 ona se stihla ale posom nechtěla a utkla.
 Ale žabák jí přikázal, aby se musí
 splnit. Žabák se změnil v prince.

Namaluj obrázek:

Proč jsem si knihu vybral: protože je zajímavá
 Co se mi v knize líbilo: princezna
 Komu bych knihu doporučil/doporučila: kdo si hraje na princezny

Jméno: ELIŠKA JUHAŇÁKOVÁ

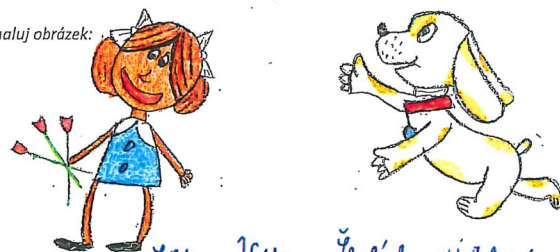
ČTENÁŘSKÝ LIST

Název knihy: Káča a Ěubánek rose spolu
 Autor knihy: Ilana Lamberová
 Ilustrace: Marcela Waltherová
 Nakladatelství: Albatros
 Rok vydání: 1934
 Hlavní hrdina/hrdinové: Káča a Ěubánek

Stručný obsah knihy:

Život příběh o Káčě a Ěubáňovi, ve
 kterých se dovede například o tom, jak udělat
 hocičemu se sádky nebo se strašidly napout.

Namaluj obrázek:

Proč jsem si knihu vybral: Libím si Káču a Ěubáňovi přátelství
 Co se mi v knize líbilo: jak plavili
 Komu bych knihu doporučil/doporučila: Kobám i klukům

Jméno: KRISTINA KRECHVÍ

ČTENÁŘSKÝ LIST

Název knihy: Alenka a Krahonai
 Autor knihy: Danka Lášková
 Ilustrace: Danka Lášková
 Nakladatelství: Arakita s.r.o.
 Rok vydání: 2019
 Hlavní hrdina/hrdinové: Alenka

Stručný obsah knihy:

Alenka odjede se svým malým psem Lisinbou
 na celou zimní do nejzajímavějších částech
 do své babičky. V kouzelné chaloupce na samém
 ústí diví mamulíkové kočky Mária a Dáša a velký pes
 Karel. Krahonai navštívil kde mluví lidstvem žít.

Namaluj obrázek:

Proč jsem si knihu vybral: Doporučila mi kamarádka
 Co se mi v knize líbilo: Alenka a zvířátka
 Komu bych knihu doporučil/doporučila: Kamarádka

Třída 3. A a její loď PERLA

Žáci z 3.A společně s paní učitelkou a paní asistentkou se rozhodli vplout do nového školního roku 2020/ 2021 jako námořníci na lodi PERLA, kterou si společně vyrobili v rámci Pracovních činností. Každý si sehnal oblečení a vyfotil se ve škole v námořnické čepici, určil si svoji hodnost, kterou na lodi bude vykonávat. V rámci Českého jazyka si společně odhlasovali jméno pro svoji loď a složili krátkou báseň viz níže. Společně si určovali pravidla pro celou posádku v rámci Prvouky a všichni se už nyní těší na nová dobrodružství, která je v tomto školním roce čekají!

PERLA TO JE NAŠE LOŽ, PLUJE S NÁMI CELÝ ROK

POMUŽE NÁM KDYŽ SE TOPÍME , A DÍKY NÍ

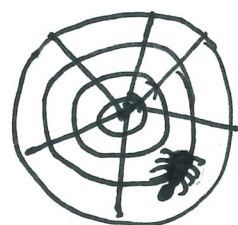
CELÝ SVĚT SPATŘÍME.

Lesní Program

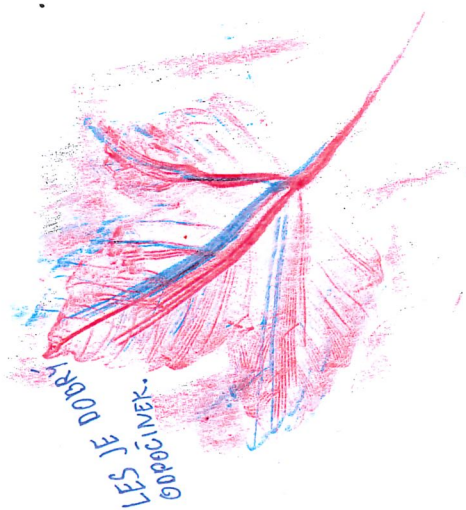
v lese jsme se rozdělili na skupinky jak budeme
pracovat. Skoumali jsme lesní patra: KÖRENO-
VÉ, MECHOVÉ, KEŘOVÉ, STROMOVÉ
já jsem byla v mechovém. Nazbírali jsme
dva druhy mechu a v lupě mravence a
mnohonožku i pavouky. Vyšťourali jsme
johanu z pařezu! Bylo to fajn.

19

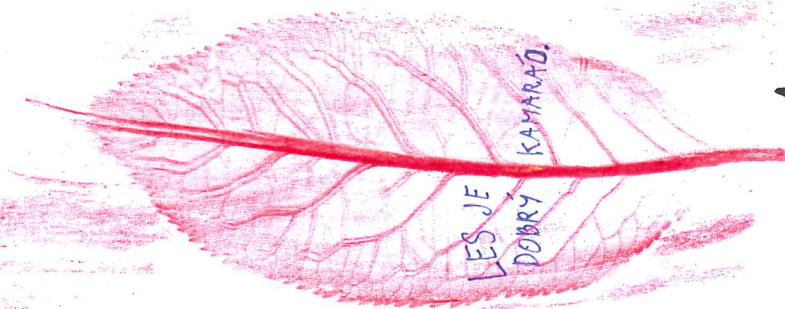
MICHAELA KRAHULCOVÁ 4.C

EKOPROGRAM MŮJ STROM

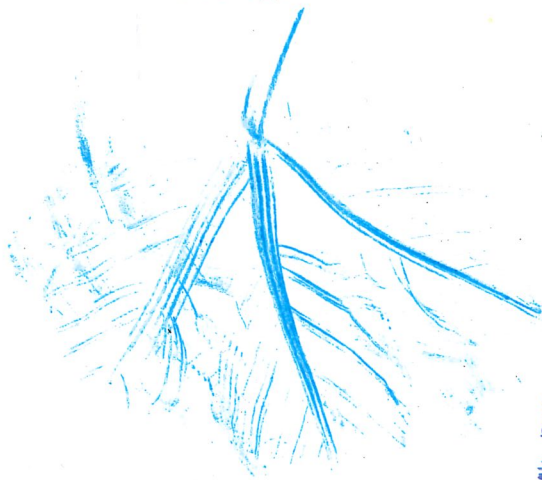

STROMY NÁM DÁVAJÍ
KYSÍK.

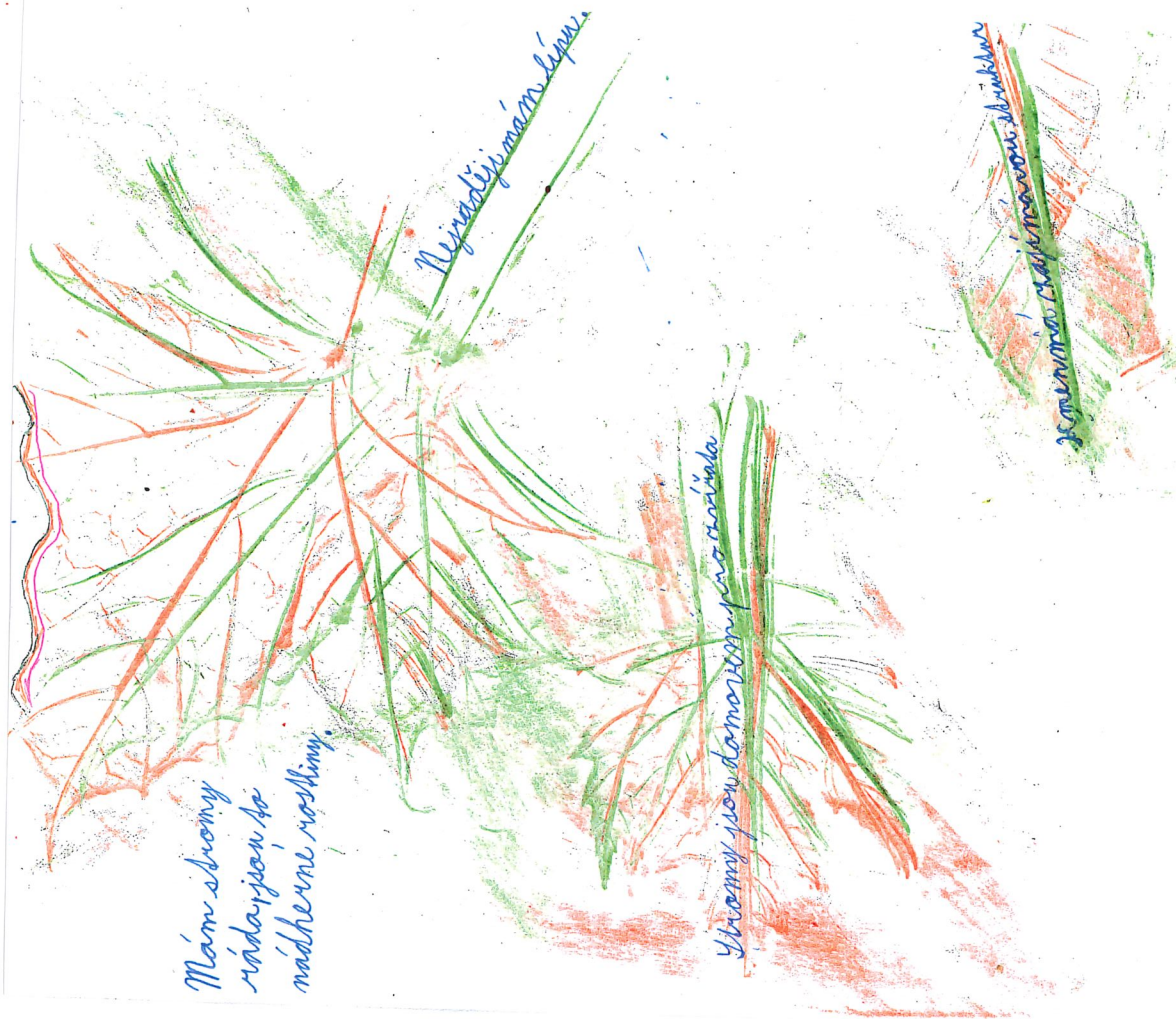
MA'Ň RÁDA DUB.

LES JE
DOBRÝ
KAMRÁD.

DUB JE DOMOV PRO
NĚKTERÁ ZVÍŘÁTKA.

Mám stromy
rád, jsou to krásné a
zdravé rostliny.

Nemám rád
stromeček.

Stromy jsou domov pro mnoho
zvířátek.

Jsou listnaté a jehličnaté.

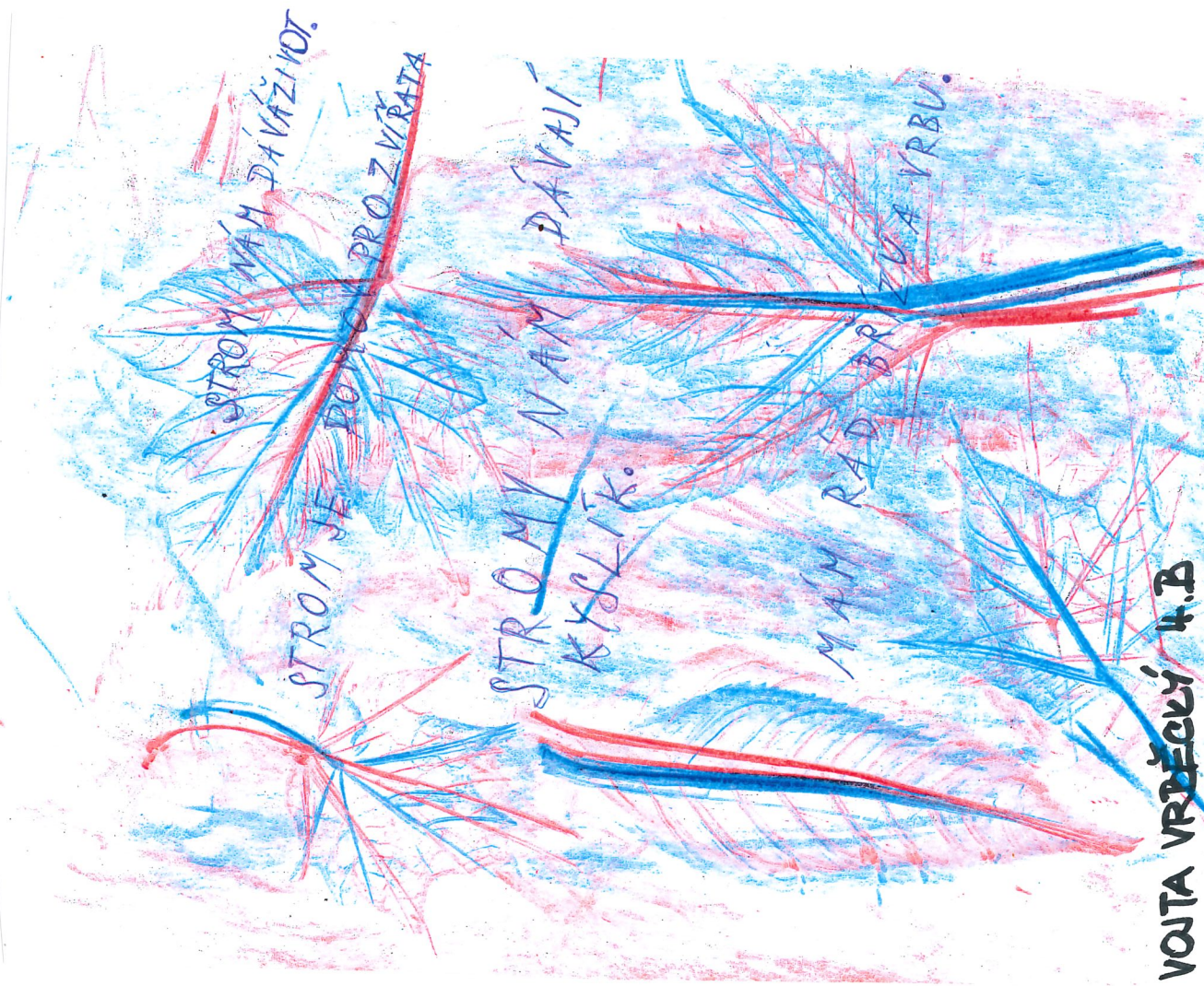
MARKÉTA KOHOUTOVÁ 4.B

VIKTORIE VÉLOVÁ 4.B

Mám
rád krásné
stromy ale
největší mě
ze nejvyššímu
stromu v ČR je
350 let
V Anglii je
nejvyšší strom je
mů 200 let. Les je
mnoho nádherný.

VÍT PROCHÁZKA 4.B

STROM NÁM DÁVÁ ŽIVOT.

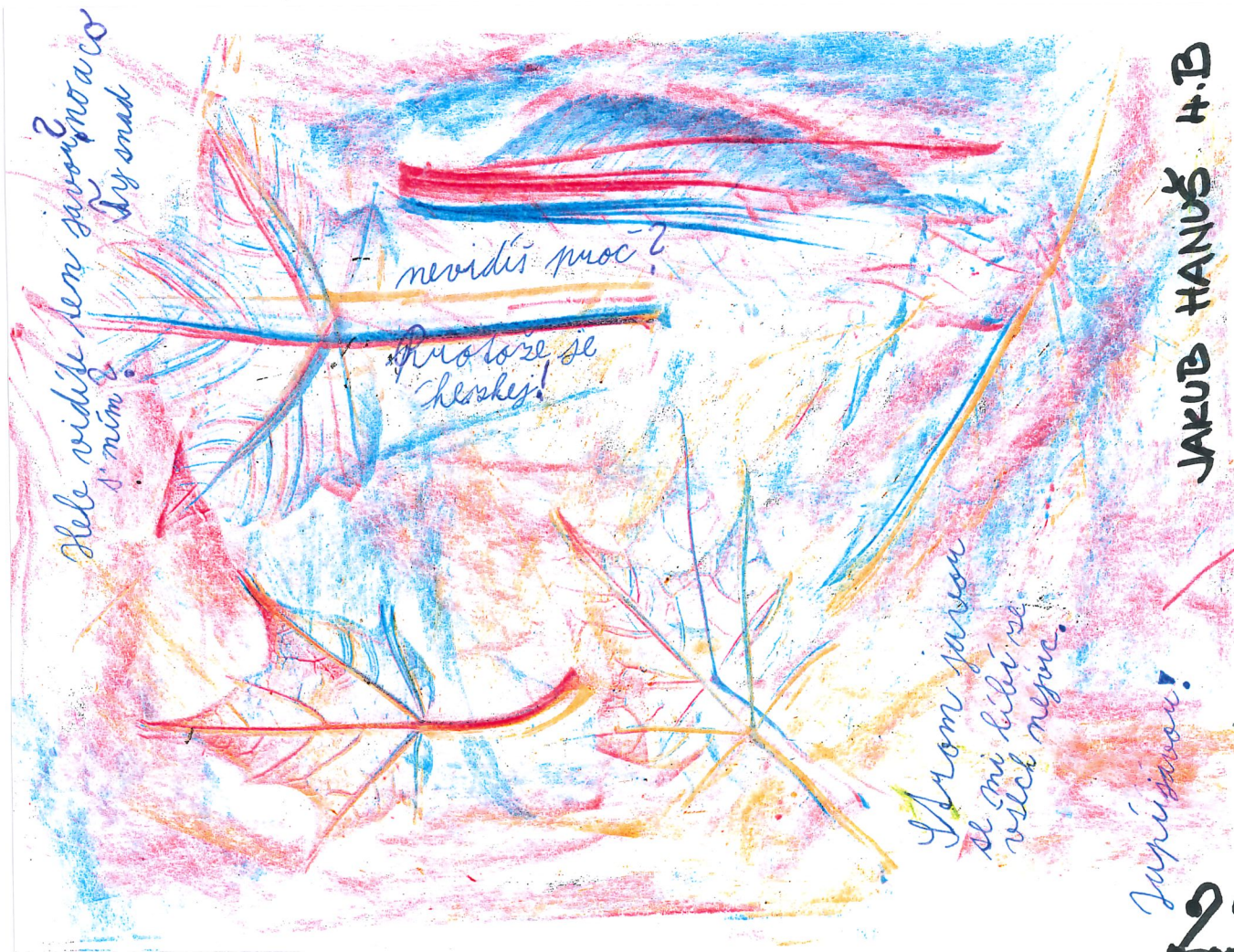
STROM JE DŮLEŽITÝ PRO ŽIVOTA

STROMY NÁM DÁVÁJÍ
KYSLIČKU.

MÁM RÁD BRZDU A VRBU.

VOLTA VRBEČKÝ 4.B

MŮJ STROM

JAKUB HANUŠ 4.B

EVELÍNKA GENEGA 4.B

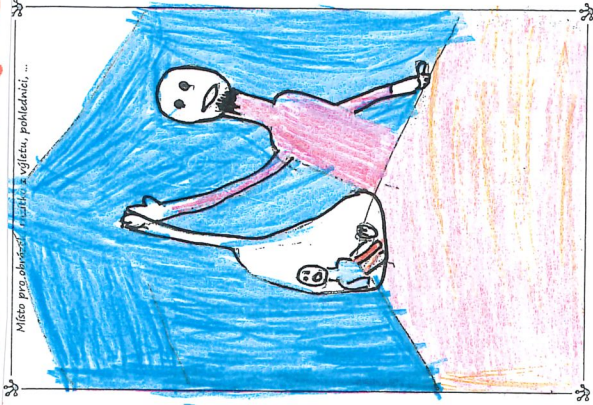

Z PRAŽDNINOVÝCH

9. prázdninový týden

Moje zážitky: V pondělí jsme šli na celý týden k babičce. I dědou jsem hodně jezdil na kole. V neděli jsem navštívil Muzeum Tanvaldského iluzí v Praze.

Nejhezčí den v týdnu: neděle

Místo pro odpověď: Jméno a věk, polohu, ...

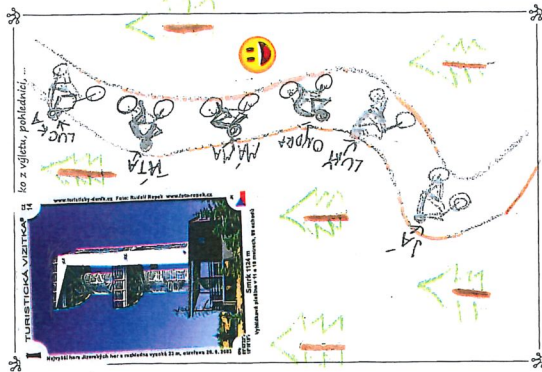
DAN PESNÍČÁK - 4.C
HEDVIKA JANČE - 4.C

2. prázdninový týden

Moje zážitky: Jela jsem na kole do Řepína do kempu. Ráno nás tata vzal na šlaplínek pod smrkem. Další den jsme šli pěšky na smrk a tam byl kůň. Byl krásný. 😊
Nášla jsem 3 puškové bomby.

Nejhezčí den v týdnu: úterý

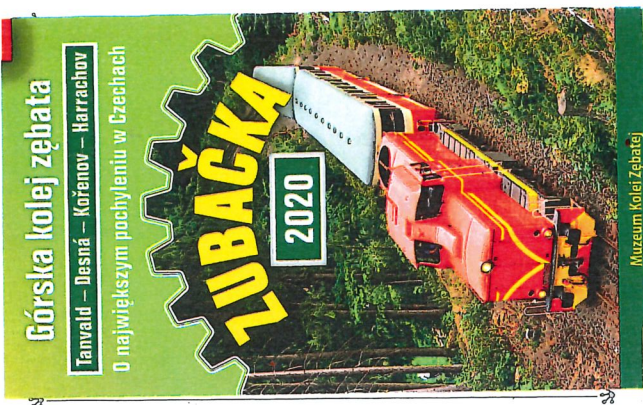
TURISTICKÁ VÝSTRAHA
Pozor! V této oblasti platí zákaz vjezdu pro motorová vozidla. Vstupní kontrola je v síti. Vstupní kontrola je v síti. Vstupní kontrola je v síti.

DENÍČKA

5. prázdninový týden

Moje zážitky: Jechli jsme na kole na smrk u p. Ondrovské. Byli jsme s Markem na smrk u smrků. Tam kolejíři a spali jsme v smrkovce.

Nejhezčí den v týdnu: sobota a neděle

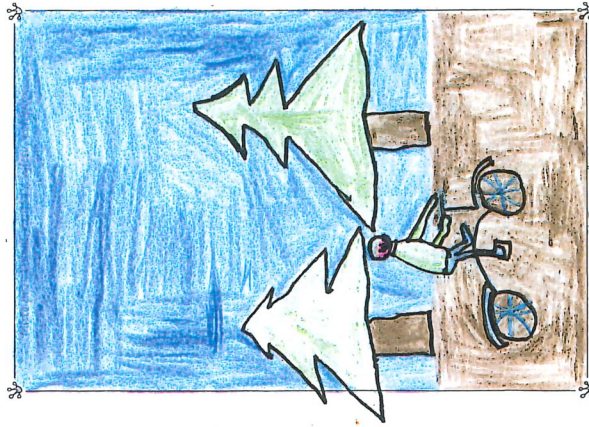

Górska kolej zebata
Tanvald - Desná - Kořenov - Harrachov
O největším pochybení v Čechách

TUBAČKA
2020

Muzeum Kolei Zebatěj

JIŘÍ VONDROUŠ - 4.C
DANIEL ZELINKA - 4.C

5. prázdninový týden

Moje zážitky: Jechli jsme na kole na smrk u smrků. Byli jsme s Markem na smrk u smrků. Tam kolejíři a spali jsme v smrkovce.

Nejhezčí den v týdnu: 2.8. 2020

2. prázdninový týden

Moje zážitky: Jezdili jsme na kolech,
online bruslích a koloběžkách.
Nejvíce se mi líbilo v Pod-
troseckém údolí na Vidláku.
Je to přírodní rezervace s
naučnými stezkami odkud je
krásný výhled na Trošky. V
bažinní vegetaci rostou rostliny.

Nejhezčí den v týdnu: pátek

Místo pro obrázek, razítko z výletu, pohlednici, ...

ANEŽKA KORCOVÁ 4.C

1. prázdninový týden

Moje zážitky: Můj největší zážitek
v tomto týdnu je výlet po
a kruhu Besedických skalami.
Líbilo se mi skalní věže, úzké
průlezy Chléviště a Kalich,
hlíd českých bratrů. Jsou to magi-
cká místa. Rozbírali jsme hodně
borůvek.

Nejhezčí den v týdnu: čtvrtek

Místo pro obrázek, razítko z výletu, pohlednici, ...

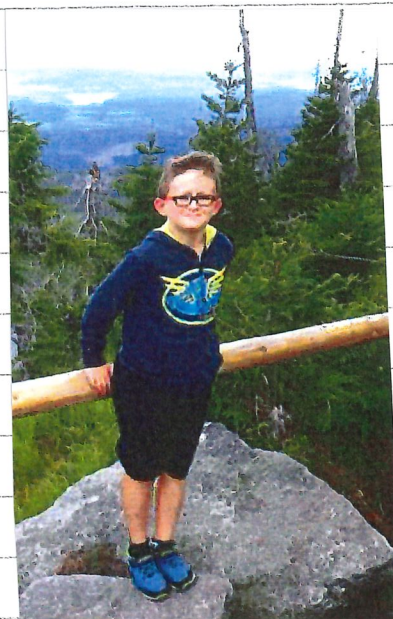
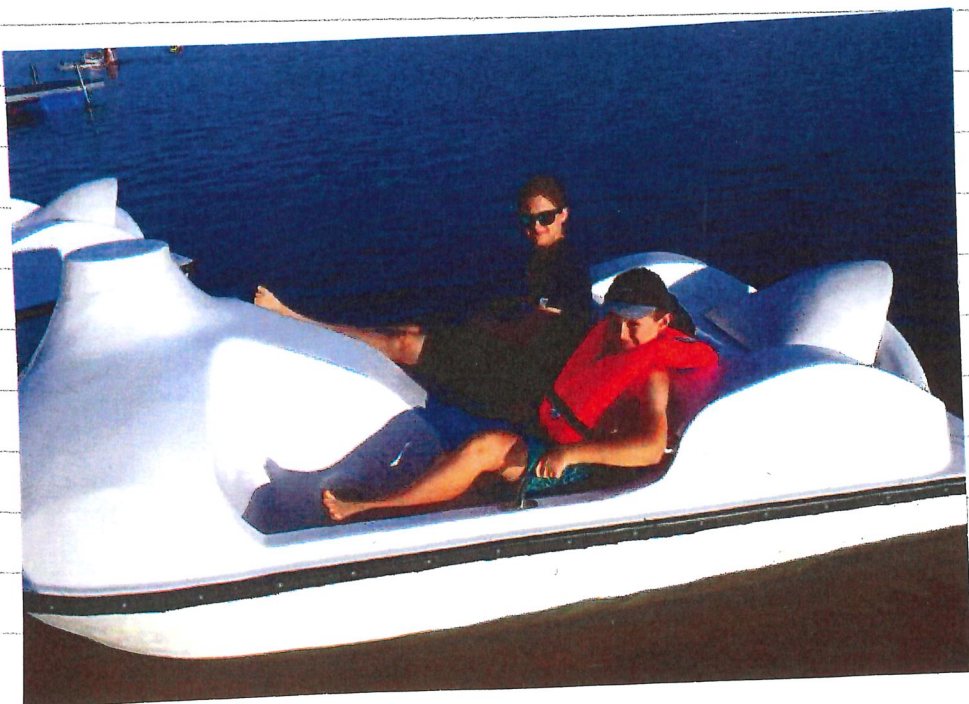
5. prázdninový týden

Moje zážitky: Tenlo týden jsem byl
s mamkou, sýgrou a kamarády
na dovolené v Jižních čechách.
Navštívili jsme zámek Konopiště,
Červená Lhota, Český Krumlov,
Hluboká, Krasohvíle, hrad
Rožmberk, klášter Zlatá
Koruna. Ľli jsme na Plešné jezero
a hornu Plechý 1378 m. n. m.
Nejhezčí den v týdnu: všechny

PATRIK URBAN 4.C

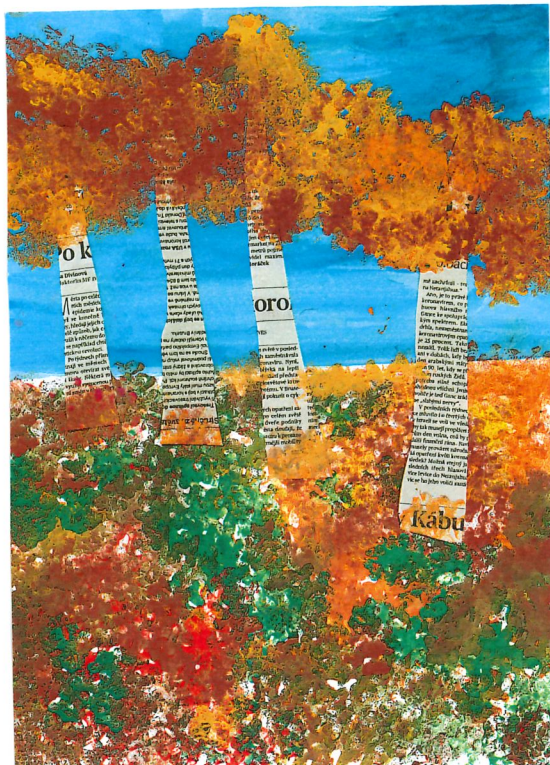
KLÁŠTER

Zlatá Koruna

JOHANKA LENKOVÁ 4.A

VÍTEK MARTINOVSKÝ 4.A

BARVY PODZIMU

4.9

ONDŘEJ HÁK 4.A

TERKA ŠVÁCHOVÁ 4.A

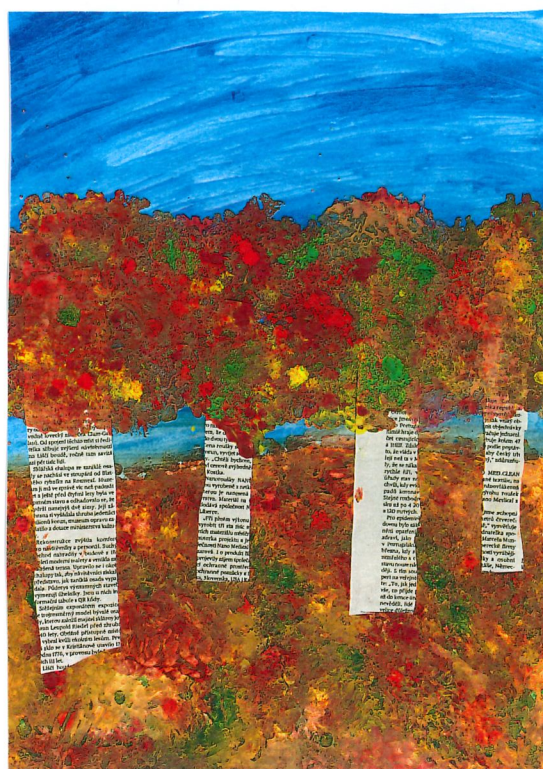
VERONIKA PRAŠKOVÁ 4.A

PODZIMNÍ

LIST ZA LISTEM LĚTĚ LEHCE,
VLAŠTOVIČKA ZIMU NECHCE.
POLETĚ PŘES VELKOV LOUŽI,
PO TEPLÉ A SLUNCÍ TOUŽI.

NIKOLA NOVÁKOVÁ 4.A

KÁJA ŠTORKOVÁ 4A

LISTÍ
LÉTÁ LISTÍ MEZI STROMY,
POLETUJE MEZI DOMY.
STROMY SPOLU ZÁVODÍ,
KDO JE NEJDÁL ODHODÍ.
TENKĚ, TLUSTĚ, KULATĚ,
CESTY JSOU VŽ ZAVÁTĚ.

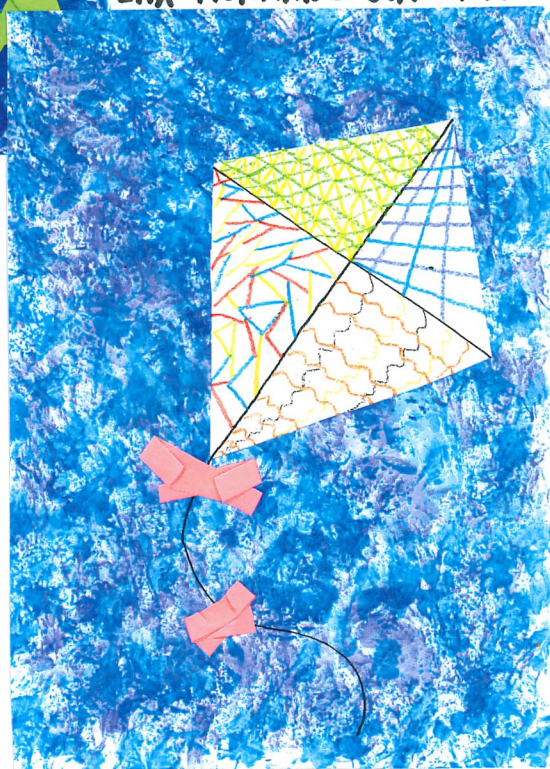
TERKA ŠVÁCHOVÁ 4.A

IVA ŠTEFKOVÁ 4.A

4.9

EMA HORMANDLOVÁ 4.A

STAR WARS – HVĚZDNÉ VÁLKY

Kniha, kterou právě čtu, se jmenuje Star Wars: Nová naděje. Už jsem za stranou 100. Skončil jsem na planetě Tatooin, v příbytku Obi-wana Kenobiho. C-3PO je vypnutý na gauči a Luke Skywalker si mezitím prohlíží světelný meč jeho otce Anakina Skywalkera, kterého Luke nikdy neviděl, avšak netuší, že je to dnešní Dark Vader. Obi-wan Kenobi to

ví, a aby to Lukovi neprozradil naplno, tak mu řekl, že mladý učedník jménem Dark Vader zradil a zabil jeho otce. Což byla z určitého pohledu na věc pravda. Kniha se mi líbila a je to čtvrtý díl Skywalker ságy. Sice jsem viděl film a vím, co se stane, ale podle mě mě Star Wars nepřestane bavit do konce mého dětství (doufám).

JEDI

Hlavní zbraň rytíře Jedi je světelný meč. Také umí používat sílu. Ve Star Wars je síla energie, která spojuje vesmír dohromady. Aby se to naučili, tak potřebují výcvik. Jediové si děti najímají, když jim je 4 nebo 5 roků, aby neměli takové pouto k rodině. Ano, je to smutné pro rodiče. Přece jenom tam byla výjimka. Ta výjimka byl Luke. Luke, když opouštěl planetu Tatooin, tak mu bylo asi dvacet. Což znamená, že když se začínal učit, tak mu bylo nejvýš 21. A to je dost pozdě. Jediů byly tisíce, do té doby, než se provedl rozkaz 66.

STAR WARS SERIÁLY

Star Wars má několik seriálů např. Rebels nebo Klonové války. Ani na jeden se nekoukám, protože jsou animované. Ale přece tu jeden je. Jmenuje se The Mandalorian. Viděl jsem celou první sérii. Druhá série by měla vyjít 31. října. Moc se těším, až to vyjde. Mám Mandaloriana legového.

Jan Jirouš 4.B

VÝROBA HUSITSKÝCH ZBRANÍ V BÝVALÉ IV.B

VLASTIVĚDNÝ PROJEKT

KUŠE

ŠTÍT

ŘEMDIH

MĚSTO V OBLEŽENÍ

V hodinách V1, VV a PČ jsme vyrobili
miniaturní repliky husitské bojové techniky.

Posloužily nám krabičky od čaje, dřívka, alobal, špejle, řetízky, špendlíky, kartón a kolečka od záclon. Vymýšleli jsme, stříhali, lepili a na závěr jsme ještě zhotovili modely středověkých domů a vojáků.

Vše jsme sestavili, vzniklo nám město obklíčené husitskými vozy s naloženými zbraněmi. Práce se nám hodně líbila, vymýšlení a vytváření z různých materiálů nás vždycky bavilo.

Žáci bývalé IV. B

INDIE – cesta

24. ledna 2020 jsme pozdě večer jeli z Jablonce do Prahy, čekala nás tří týdenní cesta do Indie na svatbu mé sestry a trocha cestování. V Praze jsme u babičky dobalili. Připojil se tam k nám i můj švára Jára, manžel mé sestry Moniky. Ráno jsme vstávali na budíka asi v 4:30. Jeli jsme metrem linkou C ze stanice Budějovická do stanice Muzeum a přestoupili jsme na linku A. pokračovali jsme pak až do stanice Veleslavín. Odtamtud jsme pokračovali autobusem na letiště.

Na letišti se k nám přidal i tátův kamarád Tomáš z českého rozhlasu, který s námi také jel. Poté jsme se šli odbavit a čekala nás série kontrol. Letadlem jsme letěli do Německa do Mnichova. Lufthansou. Tam jsme čekali asi 10 hodin na další letadlo. Docela nuda. A asi 3 hodiny jsme hledali vyhlídku na letiště s malým muzeem letadel. V 21:30 jsme dalším letadlem letěli do státu Omán do města Muschat. Přes 6 hodin letu Airbusem A330 se společností Oman Air, zatím nejlepší společností kterou jsme letěli. V Muschatu jsme měli 2 hodiny na přestup, pak nás čekal let 3 hodiny a 35 minut přes indický oceán do Indie do města Hyderabad. Na letišti nás čekala má sestra Zuzana se svým manželem Saiem. Z letiště jsme jeli na hotel.

INDIE – svatba

Nejdřív malá předmluva. Moje sestra se vdala v San Franciscu za Indu v roce 2019. Aby si vzal Ind neindku – to není jen tak. Nevěstu totiž v Indii vybírá svému synovi matka. Najde např. 4 možné nevěsty. Z nich si syn 2 až 3 předběžně vybere. Pak vezme datumy a hodiny narození syna a těch dvou tří slečen astrolog a udělá jim partnerský horoskop. Pokud slečna dosáhne určitého počtu bodů, sňatek se může uskutečnit. Pokud ten počet bodu dosáhnou dvě slečny, teprve pak si může syn vybrat, kterou chce. Víme o případu, kdy jedna slečna skončila těsně pod hranicí minima bodů. Protože se klukovi líbila, prosil astrologa, ať jí půl bodu přidá.

Saiova máma Saiovi nechtěla Zuzanu dovolit. Sai mámu přemlouval rok apůl, chtěl totiž její svolení. Když máma svolila, tak aspoň trvala na tom, že krom svatby v Americe se odehraje opravdová svatba podle hinduistických zvyklostí v Indii. Pro rodinu Saie to bylo důležité nejen kvůli jejich dobrému pocitu, ale též z dalšího důvodu: širší rodina by totiž na Saiovy rodiče pohlížela divně, kdyby dovolili, aby nedošlo na hinduistickou svatbu. Saiova máma dokonce říkala, že by na ně hleděli s nevolí a propadli by se v hierarchii širšího rodu, což by pro ně bylo o to horší, že Sai je jejich jediné dítě a nebydlí v Indii.

Hned po příjezdu do hotelu jsme šli na návštěvu k rodičům Saie. Měli pro nás přichystanou slavnostní večeři: všemožné omáčky, polívku, rýži, saláty. Spousta chutí, spousta barev, a taky koření. Ale pro mě měli jen mírně okořeněné jídlo. Nakonec jsem radši jedl především holou rýži. Další den jsme vyjeli na výlet podívat se na hyderabadskou pevnost (spíše hrad.) Na vrchu pevnosti byl ještě i malý chrám. Potom jsme jeli koupit oblečení na svatbu. Museli jsme se totiž obléknout po indicku. Prošli jsme tržiště, navštívili na věž a do restaurace. Bohužel si z prvního týdne moc nepamatuji, takže první týden spíše jen shrnu: chrámy, tržiště, mumraj v uličkách, žebráci, šílený provoz, hluk, smog, spousta lidí, (Hyderabad má 7 milionů lidí.) Svezl jsem se tuk-tukem, což je skútr jako tříkolka s korbou.

Nyní ale něco ze svatby.

První obřad začal ve 12:00. Tam byla nejbližší rodina a obyvatelé domu, kde bydlí Saiovi rodiče. Celkem asi 50 lidí. Ti, kdo byli starší než Sai a Zuza, jim na hlavy sypali rýži a různá koření. Asi je to pro štěstí. Poté se předávaly dárkové taštičky. Samozřejmě spousta focení. Následoval oběd pro všechny.

Večer byl obřad mnohem větší, konal se ve veliké dvoraně. Zúčastnilo se ho přes 350 lidí. Původně tam mělo být až 1000 lidí, Sai to však rodičům zakázal. Také měla svatba původně trvat 3 dny. I to Sai zakázal.

Já a můj táta jsme museli být 2 hodiny spolu se Saiovými rodiči, Saiem a Zuzkou 2 hodiny na vyvýšeném pódiu s baldachýnem. Bylo ozdobené oranžovými květy, listy palem a barevnými stuhami a různými třpytivými cingrlátky. Během těch dvou hodin probíhal šíleně dlouhý obřad. Do toho hrála indická klasická muzika – nějaké hlasité bubny a strunové nástroje a taky kvílivá trubka. Obřad vedli 3 kněží. Pořád něco mumlali, vykřikovali, občas dali pokyn a bubny

zazněly naplno. Sypali Saiovi a Zuzce na hlavu rýži, jindy si rýži na hlavu sypali vzájemně Sai a Zuzka. I já s tátou jsme museli sypat. Také jim přilepili na hlavu kus nějaké lepkavé hmoty, nevím čeho to byl symbol. My jsme té placičce říkali hovínko, Zuzka se přitom začala smát.

Též kněží a pak i táta přeléváli pomocí velkého listu vodu z nějaké nádoby na ruce svatebčanů. Táta trochu prskal, že to přelévání trvá dlouho, tak z listu udělal vaničku a šlo mu to rychleji. Jenže si toho všiml kněz, zazubil se a dolil do konvičky další vodu.

Různých úkonů bylo tolik, že si to člověk nemůže pamatovat. Když jeden kněz prováděl nějakou činnost, druhí dva vytáhli mobily a prohlíželi si různé webové stránky či s někým komunikovali. Občas se dohadovali se Saiovou mámou, jak bude obřad pokračovat dál. Ona jim do toho pořád mluvila. Jindy jsme si museli stoupnout, pak zase sednout, znovu stoupnout, opět sednout. Anebo nás posunuli kousek dál. Mumraj, chaos. Taky táta něco musel odříkávat. Teda opakovat po knězi.

Tata říkal, ať se chovám způsobně, neboť na nás bude koukat 350 Indů a podle toho, jaký si o nás odnesou obrázek, tak podle toho budou posuzovat Zuzku a Saie.

Za ty 2 hodiny nám vyjedli jídlo z bufetu ve dvoraně. Naštěstí zůstalo jídlo ve vedlejším sále. Také proběhla diskotéka a celé blikající podium bylo plné lidí. Ale do diskotékové hudby ještě hrála typická indická hudba, protože tu a tam ještě probíhaly svatební úkony. Takže to byla opravdu hrůza.

INDIE – cestování

Další den jsme a odlétali vrtulovým letadlem ATR 72 do Shirdi. To je poutní místo 700 km daleko. Poutní místo je zasvěcené svatému muži Sai Babovi. Ten zemřel kolem roku 1918 a na místě jeho smrti mu vystavěli chrám. Saiova rodina po něm pojmenovala Saie. Sai Babu mají též jako patrona rodiny. Právě proto jsme do Shirdi letěli. Chrám Sai Baby je veliký a naprosto naplněný k prasknutí poutníky. Místy jsme se vyloženě tlačili. Na vstup se čeká i hodinu. Nás coby cizince pustili jinudy bez fronty.

Další den jsme jeli autobusem do města Nashiku. Indický autobus vypadá úplně jinak než náš. Je celý rozvrzaný, špinavý, jsou v něm staré koženkové sedačky, drkotá, chrastí, ale je to zážitek. Když jsme vystoupili tak jsme se velmi levně ubytovali v hotelu. Byly tam velmi špinavé pokoje s hmyzem. Naštěstí nešlo o štěnice ale jen o komáry a nějaké brouky. Poštípali nás. Táta vyprávěl, jak ho jednou v Himaláji a jednou v Malém Tibetu pokousali blechy a jak se jich nemohl zbavit. V Himaláji zažil i štěnice.

Ráno jsme vstávali na budíka asi ve 4:30 ráno, v 6:30 jsme nastoupili do vlaku. V Indii jezdí vlaky delší než u nás, ten náš měl asi 18 vagonů. Vevnitř byla tma, protože byly zatažené roletky. Tak jsme s baterkou museli hledat naše lůžka. Vagon neměl kupátka s dveřmi. V každém kupé je 3+3 lůžka. Podél chodbičky jsou pak další 2 lůžka nad sebou. Během cesty prochází stále personál vlaku a nabízí kávu, čaj, jídlo. Okna jsou zamřížovaná, aby místní nenalézali ve stanici oknem. V každém kupé jsou dva větráčky, jinak by se tam ve vedru nedalo přežít. Táta chtěl, abychom jeli vlakem, protože podle něj je to úžasný zážitek a prý kdo nezažije dlouhou cestu vlakem, nepozná jeden důležitý rys Indie. My jeli 30 hodin.

Vedle nás jeli i nějací pubertáci a měli sebou reprák a dělali si diskotéku. Tak bylo ve vlaku celý den veselo. Z vlaku byl krásný výhled. Projížděli jsme i spoustou tunelů. A dokonce jsme na jedné stanici viděli opice. Místy jsme jeli po pobřeží. Když jsme vystoupili, tak jsme navštívili templ, ale nepustili nás dovnitř. Byl jen pro Hinduisty. Pak jsme zamířili autobusem k pobřeží a další den šli 2 km k indickému oceánu. Viděli jsme dokonce i delfíny, také tátovi přes nohu přejela nějaká ryba. Spálili jsme se. Vlny nic moc.

Po ránu opět moře, pak odjezd busem přes město Kočín do hor. Museli jsme několikrát přestupovat. V Kočínu právě měli prvního člověka s koronavirem. Do hor jsme přijeli pozdě večer.

Jde o hory vysoké kolem 2500 m v národním parku Eravikulam. Spali jsme poblíž města Munnar. Následující 4 dny jsme chodili na výlety. Tak třeba první den jsme vyšli na kopec Chokramudi 2183 m, docela tvrdý výšlap ve strmém terénu. Viděli jsme dokonce i tygří stopy, ukázal nám je průvodce, kterého jsme si museli povinně najmout.

Další den jsme jeli džípem na vyhlídkovou jízdu po okolí. Byli jsme u přehrady a také u malého vodopádu, též na krásné vyhlídce. Třetí den jsme šli na výlet po neznámé cestě na kopec 2242 m vysoký a dál pak po stezičce po hřebeni. Ta brzy zmizela. Našli jsme sloní trus, žijí tu divocí sloni. Došli jsme shora k čajovým plantážím a tam jsme se museli vyhýbat obydlím. Vstup na plantáže je totiž zakázaný. My ale museli projít plantáží, protože jinudy jsme se dolů dostat nemohli.

Čtvrtý den jsme chtěli na velký kopec Kanni Mala 2298 m, ale nevedla tam cesta. Je to asi zakázaná zóna. Museli jsme přelízt ostnatou ohrádku a pak se vydat džunglí. Dost strašná cesta. Minuli jsme fotopast, tak si nás ta past vyfotila, zanechali jsme jí vzkaz: hello. Probili jsme se džunglí asi půl km, převýšení 150 m. Načež jsme se otočili. Džungle fakt nebyla příjemná. Navíc se před námi objevila 250 m vysoká skála. Obejít jsme ji mohli, ale potřebovali bychom pohorky a asi i lano v jednom místě.

Sešli jsme zpět k silnici a šli na jiný kopec. Opět porostlý džunglí, ještě víc, než ten první kopec. Táta ulomil pořádnou větev a tou prorážel v džungli cestu jako mačetou. Museli jsme prudce stoupat, džungle houstla. Nahoru jsme došli. 2070 m

Na zítří jsme jeli autobusem do města Mettupalayam. Tam jsme se pozdě v noci ubytovali a brzy ráno jsme jeli zubačkou do hor. Trať měří asi 45 km, převýšení je 2200 m. 5 hodin cesty. Mašina je parní, ale netopí se uhlím, ale mazutem. Na jedné stanici byly drzé opice, čekaly na příjezd vlaku a na krmení od turistů. Asi v polovině cesty po překonání největšího stoupání, přepřáhli parní lokomotivu za dieslovou bez ozubeného kola. Vlak se nepoužívá na běžnou dopravu, jen jako turistická atrakce. Kdo by jezdil vlakem 5 hodin, když může autobusem být nahoře za 2 hodiny.

Vlak končí ve městě Ooty ve výšce 2200 m. Jakmile jsme se ubytovali a ihned jsme jeli na výlet taxíkem – abychom viděli nejzajímavější místa náhorní plošiny kolem Oot. Tedy, nic moc. Všude spousta turistů, i indických turistů, luffáků. Je zde totiž v výšce 2200m příjemné klima, tak sem jezdí bohatí Indové.

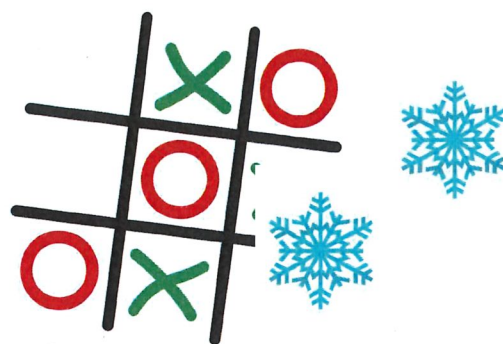
Příští den jsme vyrazili pěšky na nejvyšší kopec Indie (když vynecháme Himaláje). Jmenuje se Doddabetta a má 2637 m. Táta skuhral, že by radši do Himalájí, jenže v únoru je tam zima, tak musel aspoň do hor jižní Indie. Lesem jsme došli k vrcholové vyhlídkové věži, u které se platilo za vstup. Ale protože my šli jinou cestou a podlézali i nějaké zábradlí, tak jsme neplatili. Cestou dolů jsme se rozhodli zkrátit si cestu, ale narazili jsme na špatný terén a spoustu křovisek s trny.

Večer jsme jeli autobusem do města Coimbatore na letiště, na které jsme dorazili v 1 hodinu v noci. Odlet měl být v 6 hodin ráno. Tedy jsme 4 hodiny spali na letišti. Dost hrozná noc. Letěli jsme zase zpět do města Hyderabad. Tam jsme 1x přespalí, prošli se po městě a navštívili Saiovy rodiče. Ráno jsme pak odletěli domů, opět přes Omán. Tam jsme čekali 14 hodin. Tak jsme vyrazili podívat se na pobřeží a trhy. Letěli jsme odtamtud v 2 hodiny ráno, čekalo nás 7 hodin do Německa do Frankfurtu. Pak jsme přestoupili na let do Prahy. Před Prahou jsme viděli celé Středohoří i s Milešovkou.

KONEC

Sepsal Ondra Michálek 5.B

kvízoviny

Z důvodu koronaviru jsme o vyhodnocení Kvízovin dvakrát přišli, ale už jsme opět tady i s novým luštěním. Čeká na vás osmisměrka plná stromů.

B	U	K	C	E	V	O	R	Í	J
R	R	J	A	S	A	N	D	T	D
B	O	R	O	V	I	C	E	O	U
A	V	M	E	A	B	R	V	P	B
H	A	O	Š	T	K	O	U	O	E
G	J	D	L	B	Ř	S	L	L	L
T	A	Ř	O	S	Ř	E	Í	S	D
I	L	Í	P	A	M	Í	Š	L	E
S	K	N	Í	Ř	D	R	Z	E	J
O	Ř	E	Š	Á	K	A	K	A	Ň

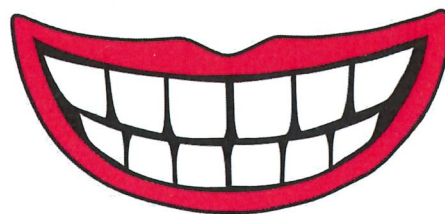
BOROVICE
SMRK
JEDLE
MODŘÍN
JÍROVEC
LÍPA
BŘÍZA
JAVOR
BUK
DUB
OLŠE
HABR
JASAN
TOPOL
LÍSKA
TŘEŠEŇ
OŘEŠÁK
TIS
VRBA
DŘÍN

TAJENKA JE _ _ _ _ _

V tajence vám vyjde nejvyšší strom v České republice. Je to _ _ _ _ _ tisolistá a je od nás z Jablonecka - roste nedaleko obce Vlastiboř. Měří přes 64 metrů a pochází ze Severní Ameriky. Bylo by z ní možné vyrobit 700 židlí a ze dvou takovýchto kmenů by se dokonce dala postavit pěkná roubenka. Strom je naštěstí chráněný, vysazen byl roku 1879.

vtípký

Co to znamená, když v řadě třiceti netopýrů, visících hlavami dolů, sedí jeden s hlavou vzhůru?
Omdlel!

V moři plavou dva žraloci a vidí muže na windsurfingu.
První říká: „Hele, svačina.“
Druhý říká: „A dokonce na tácku s ubrouskem!“

Potkají se dva psi a jeden druhému říká: „Kam jdeš?“
„S blechama k veterináři.“
„To je zvláštní, já je mám dva roky a ještě mi ne onemocněly!“

Mladý pár přijede na chovatelskou stanici psů:
„Jedeme vrátit toho psa, co jsme předvečerem koupili.“
„A copak je s ním špatně?“ zajímal se chovatel.
„No včera večer štěkal tak hlasitě, že jsme ani neslyšeli zloděje v kuchyni!“

Víte, proč nechodí stonožky lyžovat?
Protože než by si nasadily lyže na všechny nohy, tak by bylo léto!

Medvěd jede se zajícem na motorce.
Řídí medvěd a zeptá se zajíce: „Bojíš se?“
Zajíc: „Ne.“
Řídí zajíc a zeptá se medvěda: „Bojíš se?“
Medvěd: „Ne.“
Zajíc: „Bát by ses měl.“
Medvěd: „Proč?“
Zajíc: „Protože nedosáhnu na brzdu.“

Malý komár se právě vrátil ze svého prvního letu a nadšeně vypravuje mamince:

„Mami, to ti bylo prima, představ si, jak jsem tak letěl, všichni mi tleskali!“

Cvičí stará kočka a vždy, když něco udělá, křupne to v ní.

Přijde k ní druhá kočka a říká jí: „Ty ji ale stará!“

Kočka přestane cvičit a říká: „Já nejsem stará, ale křupavá!“

Dítě velblouda se ptá maminky:

„Mami proč máme tak dlouhé chlupy na nohách?“

„To aby se nám líp šlo po písku.“

„Mami proč máme dlouhé řasy nad očima?“

„Aby nám písek nelétal do očí.“

„To je nám teda k ničemu, když jsme v ZOO.“

Pepíček je na návštěvě u prarodičů.

Babička mu řekla: „Nastav dlaň, nasypu ti do ní oříšky.“

„Dej je, babi, radši tátovi!“

„Copak ty nemáš rád oříšky?“

„Mám je rád, ale táta má větší dlaň!“

Pepíček přijde do školy a všem se

chlubí, že má jeho sestra koronavirus.

Slyší to paní učitelka a pošle Pepíčka na týden domů, aby nikoho nenakazil.

Když se po týdnu Pepíček vrátí, ptá se ho paní učitelka: „Tak co, Pepíčku, ještě má tvoje sestra koronavirus?“

Pepíček odpoví: „No to já nevím. Ono chvíli trvá, než ty dopisy z Austrálie přijdou.“